

de Veiligheidskrant

DRIEMAANDELIJKS PERIODIEK VAN HET PROJECT VEILIGHEID BEGINT BIJ VOORKOMEN • NR. 3, MEI 2009

HIRSCH BALLIN: PERSOONSGERICHTE AANPAK WERPT VRUCHTEN AF

VbbV blijft goed op koers

Minister Hirsch Ballin (Justitie) toont zich verheugd over de (verdere) daling van de criminaliteitscijfers, zoals die zichtbaar wordt in de Integrale Veiligheidsmonitor 2008. Vooral de afname van de geweldscriminaliteit (met 14,5 procent ten opzichte van 2006) noemt hij 'een belangrijke ontwikkeling'. 'Als ik deze cijfers zo zie, denk ik dat de inzet op de persoonsgerichte aanpak duidelijk zijn vruchten begint af te werpen.'

De resultaten in de IVM 2008 maken duidelijk dat het project Veiligheid begint bij Voorkomen (VbbV) nog steeds goed op koers ligt. Ten opzichte van 2006 nam het aantal vermogensdelicten met liefst 20 procent af. De VbbV-doelstelling voor de vermogenscriminaliteit (in 2010 een kwart minder dan in het peiljaar 2002; in 2006 moest hiervan nog zes procent worden gerealiseerd) is op dit moment dan ook al (ruim) gehaald. Extra verheugend is echter dat ook bij geweld de weg omlaag nu duidelijk lijkt te zijn ingeslagen. In vergelijking met 2006 is het aantal door burgers ondervonden geweldsdelicten met 14,5 procent afgenomen. Daarmee komt ook op het terrein

van geweld de VbbV-doelstelling (25 procent minder dan in 2002; in 2006 moest hiervan nog 20 procent worden gerealiseerd) nu serieus binnen bereik.

En dat is een belangrijke ontwikkeling, legt 'projectminister VbbV' Hirsch Ballin uit. 'Geweld heeft een eigensoortig karakter. Bij het terugdringen van de vermogenscriminaliteit gaat het vooral om factoren als beter beveiligen en de aanwezigheid van méér politie en/of toezichthouders in de openbare ruimte. Bij geweldscriminaliteit of vormen van wangedrag – zoals jeugdigen die zich met machogedrag op straat manifesteren, die beledigend reageren op

En dat maakt *dertig...*

Het landelijk dekkend netwerk van Veiligheidshuizen vordert gestaag. Op 20 april opende in Nijmegen alweer het dertigste Veiligheidshuis zijn deuren. Het richt zich vooral op de aanpak van huiselijk geweld, jeugd en veelplegers. Minister Hirsch Ballin (Justitie), op de foto luisterend naar burgemeester Thom de Graaf van Nijmegen, ondersteunt deze aanpak van harte. Hij wees op het – ook in Nijmegen – grote aandeel van jongeren bij vergrijpen als winkeldiefstal, fietsdiefstal, overvallen en geweld. 'En veelplegers nemen een relatief groot deel van de diefstallen uit auto's, woninginbraken en overvallen voor hun rekening', aldus de minister,

refererend aan de Integrale Veiligheidsmonitor Nijmegen. Burgemeester De Graaf verwacht dat het Veiligheidshuis een betere aansluiting zal realiseren tussen de justitiële en de zorgketen bij de aanpak van huiselijk geweld. Nog dit jaar gaan ook Veiligheidshuizen van start in Alkmaar, Almelo, Arnhem, Haarlem, Hengelo, Hilversum, Leiden/Gouda, Rotterdam/Schiedam, Den Haag, Zaanstad, Zeeland en Zwolle/Deventer. •

INHOUD

Pagina 2

Overlast en verloedering te lijf met bestuurlijke boete en bestuurlijke strafbeschikking

Pagina 3

Landelijk Congres Veiligheid begint bij Voorkomen

Riks' column

Pagina 4/5

Buurtbemiddeling brengt vrede tussen mensen

Pagina 6

Selectie

Vervolg interview minister Hirsch Ballin

Pagina 7

Vervolg aanpak overlast en verloedering
Hoe veilig is... Almere?

Pagina 8

Vijf jaar Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV)

Agenda

Colofon

meisjes of homoseksuelen en die mensen 's avonds op straat, in het uitgaansleven of het openbaar vervoer, een ongemakkelijk gevoel bezorgen – is vaak

Lees verder op pagina 6

‘En nu goed *dóórpakken*’

De handhaving van ‘kleine ergernissen’ als hondenpoep, wildplassen en zwerfvuil viel tot voor kort een beetje tussen wal en schip. Voor de politie had het geen hoge prioriteit en de gemeente beschikte niet over een eigen effectief handhavingsinstrument. De bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte en de bestuurlijke strafbeschikking brengen hierin verandering.

Losse vuilniszakken op straat, achteloos naast de container gedeponeerde troep, graffiti op de muren, hondenpoep... Op zichzelf geen wereldschokkende feiten, maar deze vormen van overlast en verloedering zorgen wel voor de nodige ergernis bij buurtbewoners en versterken de gevoelens van onveiligheid. Toch was de handhaving van dit soort ‘kleine ergernissen’ niet optimaal. ‘Voor de politie had het geen hoge prioriteit en de gemeenten beschikten niet over een eigen effectief instrument’, vatten Yolanda van Setten en Laura Huntjens (Servicecentrum Handhaving, Ministerie van Justitie) samen. ‘Buitengewone opsporingsambtenaren – BOA’s – van de gemeenten maakten wel pv’s op, maar die werden afgedaan via het transactiemodel. Die transacties werden verwerkt door de politie. Een nadeel van dit model is echter: als mensen de “boete” niet betaalden, kwam de zaak alsnog voor de rechter. In de praktijk betekende dat een grote investering van de kant van de handhaver, waar slechts een luttel bedrag van de overtreder tegenover stond. Bovendien ging er vaak veel tijd overheen voordat het transactiebedrag daadwerkelijk kon worden geïnd. Niet wat je noemt lik-op-stuk dus.’

‘Gemeenten voelden zich op dit terrein nogal onthand’, vult Heidi Obispo (Programma Bestuurlijke Aanpak, Ministerie van BZK) aan. ‘Ze wilden de aanpak van overlast en verloedering meer in eigen hand houden en daarbij ook zelf de prioriteiten kunnen bepalen.’

Twee nieuwe instrumenten moeten de gemeenten meer slagkracht geven. Op 14 januari van dit jaar trad de Wet bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte in werking en sinds 1 januari experimenteren de G4 (Amsterdam, Rotterdam, Den Haag en Utrecht) met de bestuurlijke strafbeschikking. Beide instrumenten bieden gemeenten de mogelijkheid om bij vormen van overlast lik-op-stuk te bieden. Het belangrijkste verschil tussen de bestuurlijke boete overlast en de bestuurlijke strafbeschikking zit ‘m in het *backoffice*-gedeelte. Obispo legt uit: ‘Bij de bestuurlijke boete heeft de gemeente de hele administratieve afhandeling zelf in de hand, inclusief de bezwaar- en beroepsprocedure. De opbrengst van de boete mag de gemeente zelf houden.’ Gemeenten die hun juridische en financiële afdelingen niet met de afhandeling willen belasten, zullen wellicht eerder geneigd zijn te kiezen voor de bestuurlijke strafbeschikking. Huntjens: ‘Als iemand verzet aantekent tegen een strafbeschikking, loopt dat via de CVOM, de Centrale Verwerkingseenheid van het Openbaar Ministerie. De financiële afhandeling neemt het Centraal Justitieel Incassobureau voor z’n rekening. Voor het CJIB zijn inning en incasso *core business*. Dat doet men daar snel en trefzeker. Ook daar kun je als gemeente dus voor kiezen.’ De opbrengsten van de bestuurlijke strafbeschikking komen ten goede aan het Rijk. Wel krijgen de gemeenten voor elk goed aangeleverd pv een vergoeding: 40 euro per overlast-pv en 25 euro

voor een pv wegens foutparkeren. Van Setten: ‘Dat geld vloeit terug in de gemeentekas. Het is dan wel niet het volle pond, zoals bij de bestuurlijke boete, maar je bespaart je de sores van de administratieve afhandeling.’

Rotterdam is een van de (G4) gemeenten, waar sinds 1 januari van dit jaar een proef loopt met de bestuurlijke strafbeschikking. ‘De bestuurlijke strafbeschikking sluit goed aan bij de politie- en de OM-strafbeschikking’, legt Frank Dut, beleidsadviseur Stadstoezicht bij de gemeente Rotterdam, uit. ‘Wij vinden het praktisch om samen met onze partners vanuit één juridisch kader te werken. Verder schatten we in dat de strafbeschikking betere mogelijkheden biedt voor uitbreiding naar andere feiten. Plus we hebben geen omkijken naar de verzetsprocedure en de administratieve afhandeling.’ Met het OM heeft Rotterdam afgesproken dit jaar 1300 overlast-pv’s aan te leveren. Medio april waren er 288 strafbeschikkingen uitgeschreven. ‘We lopen iets achter op schema’, erkent Dut. ‘We zijn nog druk bezig onze medewerkers op te leiden tot BOA, met uitgebreide bevoegdheden.’ Het opleidingstraject maakt deel uit van het project ‘Doorpakken kleine ergernissen Rotterdam’ en werd ingegeven door het besef dat, om echt effectief te kunnen werken, het

Lees verder op pagina 7

HICHAM RAFIQ EN HANS SCHUURMAN (MOUNTAINBIKETEAM STADSTOEZICHT ROTTERDAM) IN HUN STRIJD TEGEN HET ZWERFVUIL

Landelijk Congres **Veiligheid** begint bij **Voorkomen**

Op maandag 22 juni organiseert de projectdirectie Veiligheid begint bij Voorkomen (VbbV) samen met het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV) een landelijk congres over Veiligheid.

'Tijdens dit congres, dat als motto meekrijgt 'Ontdekken, Uitwisselen, Toepassen', staat het voortbouwen aan een veiliger samenleving centraal. Het congres vindt plaats in het World Forum Convention Centre in Den Haag, van 9.00 – 16.30 uur, gevolgd door een borrel en een hapje. Deelnemers aan dit - gratis toegankelijke - congres staat een avontuurlijke ontdekkingsreis te wachten langs themasessies, workshops, informatiestands en het discussiecafé.

In de themasessies wordt dieper ingegaan op vier actuele onderwerpen: 'regierol gemeenten', 'veiligheid en privacy', 'achter de voordeur' en 'public reassurance' (de beleving van veiligheid en het veiligheidsbeleid).

In twintig workshops komen onderwerpen aan de orde als overlast en verloedering, monitoring, burgerparticipatie, huiselijk geweld, nazorg aan ex-gedetineerden, overvalcriminaliteit, vroegtijdige interventie in gezinnen, de gedragsbeïnvloedende maatregel, jongeren en alcohol, agressie en geweld, winkelcriminaliteit, vroegtijdige herkenning en signalering van twaalfminners, etc. etc. Ervaar hoe professionals uit de veiligheidswereld voor deze en tal van andere obstakels, die zich op weg naar een veiliger Nederland kunnen voordoen, creatieve oplossingen en *best practices* hebben bedacht. Deze ontdekkingsreis biedt de deelnemers bovendien

INSCHRIJVEN VOOR CONGRES VEILIGHEID BEGINT BIJ VOORKOMEN NOG MOGELIJK

Meer informatie over het landelijk congres Veiligheid begint bij Voorkomen – o.a. de officiële uitnodiging en het (voorlopige) programma - kunt u vinden op de website: www.veiligheidbegintbijvoorkomen.nl

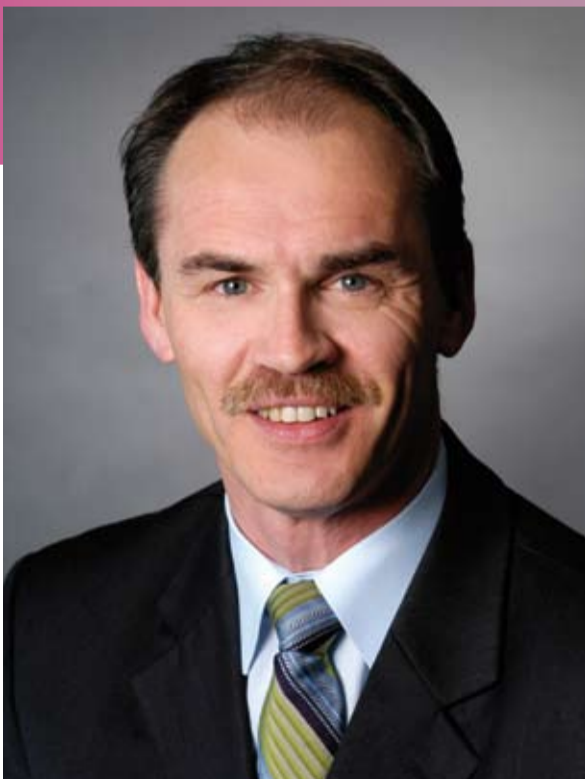
U kunt zich aanmelden voor dit congres via een elektronisch inschrijfformulier: <http://www.justitie.nl>

ruime mogelijkheden om te netwerken, nieuwe, inspirerende ideeën op te doen op de informatiemarkt, dan wel ervaringen uit te wisselen en deel te nemen aan interessante discussies in het backpackerscafé.

Reisgenoten zijn collega's van politie, openbaar ministerie, gemeenten, raad voor de kinderbescherming, jeugdzorg, (jeugd)reclassering, haltbureaus, gevangenis, jeugdinstellingen, onderwijs, huisvesting en tal van andere partners - die allen werken

aan een veiliger samenleving. Reisleader op 22 juni is Ruben Maas. De ministers Ter Horst (BZK) en Hirsch Ballin (Justitie) en VNG-voorzitter Annemarie Jorritsma, burgemeester van Almere, staan de reizigers op deze boeiende expeditie als gidsen bij. •

Zestien dagen na de 65ste herdenking van de landing in Normandië, op 6 juni 1944, is het ook voor ons een beetje 'D-Day'. Op maandag 22 juni hopen we enkele honderden professionals uit de uitvoering te mogen begroeten op het landelijk congres Veiligheid begint bij Voorkomen, dat we samen met het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV) organiseren.

Ik verheug me enorm op 'die dag'. Na onze geslaagde netwerkbijsamenkomst in november, voor beleidsmedewerkers van de departementen die nauw bij ons project Veiligheid begint bij Voorkomen

zijn betrokken, raakten we al snel enthousiast voor het idee om óók de uitvoering eens goed in de spotlights te zetten. Een representatieve afvaardiging van al die duizenden mensen bij de gemeenten, politie, openbaar ministerie, kinderbescherming, de jeugdzorg en al die andere organisaties die het in 'Den Haag' op papier bedachte beleid dagelijks in de praktijk moeten waarmaken. En die daar doorgaans uitstekend in slagen. De resultaten van de Integrale Veiligheidsmonitor 2008 laten zien dat we met z'n allen goed op weg zijn om de doelstellingen van VbbV te realiseren. Onze partners in de uitvoering verdienen daarvoor terecht een groot compliment! Die waardering uit het Haagse komt ook tot uitdrukking in de aanwezigheid op het congres van beide verantwoordelijke bewindslieden, minister Hirsch Ballin van Justitie en minister Ter Horst van BZK.

Nogmaals, we zijn een heel eind op weg om Nederland veiliger te maken, maar we zijn er nog niet. We hopen dan ook dat de deelnemers aan het congres op 'die dag' nieuwe inspiratie opdoen, bijvoorbeeld om een veiligheidsprobleem in hun omgeving dat nog wat extra aandacht behoeft met succes te kunnen aanpakken. Niet voor niets is het motto van ons congres 'Ontdekken, Uitwisselen, Toepassen'. Tijdens mijn vele bezoeken in het land heb ik de afgelopen twee jaar kennis gemaakt met tal van leuke, inspirerende projecten en initiatieven, die succesvolle oplossingen boden voor evenzovele problemen. Vaak bleven die projecten en initiatieven echter beperkt tot de lokale context. Dit terwijl het goed zou zijn als

ook collega's elders in het land, die óók te maken hebben met hangjongeren, die óók in hun maag zitten met veelplegende winkeldieven of hardnekkige vormen van overlast en verloedering, zouden kunnen zien hoe gemeente X daar al een heel goed werkende oplossing voor heeft bedacht. Een aantal van die best practices krijgt op 22 juni dan ook een podium om zich breder te presenteren, in de vorm van een workshop of een stand op de informatiemarkt.

Enkele belangrijke, grote thema's, waar we ook in het Haagse nog niet helemaal uit zijn, komen uitgebreid aan bod in de themasessies. Bijvoorbeeld wat houdt vroegtijdig ingrijpen 'achter de voordeur' nu concreet in? Hoe ver kun je daarmee gaan? Of hoe kun je als overheid ervoor zorgen dat niet alleen de criminaliteitscijfers dalen – wat ze inmiddels al enkele jaren doen – maar ook de onveiligheidsgevoelens bij burger? Want die houden niet altijd gelijke tred met elkaar. Ook het vertrouwen van de burger in de overheid speelt daarbij een rol.

Afijn, interessante onderwerpen genoeg om op 22 juni prikkelende gedachtenwisselingen en discussies op gang te brengen. Voor mij is 'die dag' dan ook geslaagd, als de deelnemers het World Forum Convention Centre in Den Haag verlaten met het gevoel dat ze iets hebben opgestoken waar ze in hun eigen lokale, dagelijkse praktijk concreet iets mee kunnen. Iets wat nieuw elan geeft aan het doel dat wij ons allen hebben gesteld: werken aan een veiliger Nederland.

Ewald Riks,
Projectdirecteur Veiligheid begint bij Voorkomen

riks' column

'Afiijn, vul de volgende sta

Buurtbemiddeling is een veelbelovende manier om te komen tot een oplossing voor vormen van overlast en (vaak al richting geweld escalerende) conflicten. Het kabinet wil het aantal buurtbemiddelingsprojecten dan ook fors uitbreiden. In Deventer tikkert men al enkele jaren met succes aan de weg. 'Niks mooiers dan mensen die niet meer samen door één deur kunnen weer nader tot elkaar brengen.'

De bonkende housebeat bij de burens, vaak ook nog op de meest onmogelijke tijden. Die asociale vent verderop in de straat, die zijn hond altijd precies voor jouw deur zijn behoefte laat doen. Het eeuwige geruzie van dat jonge stel op de galerij, met gekrijs en slaande deuren... Als je er wat van zegt, kun je nog een grote bek krijgen ook. Of nog erger: de zaak escaleert. Standpunten verharderen, over en weer worden treiterijen uitgewisseld - tot agressie en (dreigen met) geweld aan toe - en beide partijen trekken zich terug in de loopgraven van het eigen gelijk. 'We hebben mensen gehad die alleen nog via smsjes met elkaar communiceerden', vertelt Yolande Donker Duyvis, coördinator Buurtbemiddeling Deventer op haar kantoortje in wijkcentrum Voorstad. 'Nou ja, communiceren... De grofste scheldwoorden vlogen over en weer.'

Tussenbeide komen bij (dreigende) burenruzies is vanouds een klusje voor de wijkagent. Vaak blijft het echter bij brandjes blussen: zorgen dat de acute escalatie wordt gesust. 'Een structurele oplossing vinden, waar beide partijen mee kunnen leven, kost de politie gewoon te veel tijd', legt Donker Duyvis uit. 'Bovendien: bemiddelen is echt een vak. Niet iedereen beschikt over de gave om dat goed te doen. En dan heeft de politie - of een woningcorporatie, die ook vaak met dit soort conflicten te maken krijgt - nog eens het nadeel dat ze zelf partij is in het geheel - of in ieder geval als zodanig wordt gezien. Onze bemiddelaars - vrijwilligers - zijn neutraal. En ze doen er ook alles aan om zo objectief mogelijk over te komen. Dat vergroot de kans aanzienlijk dat een bemiddelingspoging slaagt.'

Van de 106 zaken die in 2008 bij Buurtbemiddeling Deventer werden aangemeld, was ruwweg de helft (52) afkomstig van woningcorporaties; 20 zaken kwamen van de politie en in 24 gevallen kwam de melding rechtstreeks van een van de ruziënde partijen. Verreweg de meeste klachten (46) gingen over geluidsoverlast, gevolgd door pesterijen/intimidatie (24) en vuilnis en rommel (9). Als er geen contra-indicaties zijn (o.a. ernstige psychische stoornissen of zware alcohol- of drugsverslaving), gaat Buurtbemiddeling met een melding aan de slag. 'Ook in de zaken die worden aangeleverd door de politie of een woningcorporatie is er meestal sprake van één klager of initiatiefnemer', zegt bemiddelaar Henk Brueren. 'Die bellen we het eerst. In dat intakegesprek leggen we uit hoe de bemiddelingspoging in z'n werk gaat. Eerst een gesprek met beide partijen afzonderlijk, zodat ieder z'n verhaal kan doen. En daarna proberen we beide partijen samen om de tafel te krijgen.' Bemiddelaars opereren zo veel mogelijk in teams van twee. 'We proberen zo evenwichtig mogelijk te werk te gaan', legt bemiddelaar Annemarie Alsemgeest uit. 'Met z'n tweeën vorm je een iets breder front. Dat bevordert de objec-

tieve uitstraling.' Ook voor de bemiddelaars zelf is het praktisch om als duo de gesprekken in te gaan. Brueren: 'Partij A - zeg maar: de klager - heeft nogal eens de neiging om het probleem heel scherp neer te zetten, partij B zo zwart mogelijk af te schilderen en zelf met een nogal rigide oplossing te komen: partij B moet maar verhuizen. En of wij dat maar even willen regelen. In zo'n geval is het goed dat je nog eens met elkaar kunt overleggen, om de zaken weer terug te brengen tot hun juiste proporties. Wat je hebt gehoord is *de visie van partij A* op de zaak. Niets meer en niets minder.' Alsemgeest wijst er op dat enige relativering vaak nodig is, om óók partij B objectief en neutraal tegemoet te kunnen treden. 'In het gesprek met partij B vermijden we dan ook termen als "klacht", "schuld" en verwante begrippen. Bemiddeling is ook helemaal niet bedoeld om iemands schuld vast te stellen; het gaat er om dat mensen weer met elkaar door één deur kunnen.'

'Vaak blijkt de andere partij helemaal niet zo'n onverbeterlijk, asociaal monster, maar gewoon ook voor rede vatbaar'

Als beide partijen hun verhaal hebben kunnen doen, krijgen ze een uitnodiging om 'op neutraal terrein' (meestal een ruimte in het wijkcentrum) met elkaar om de tafel te gaan, om tot een oplossing te komen. 'Wij zijn erbij, wij leiden het gesprek in goede banen, zorgen dat de gemoederen niet te hoog oplopen, vragen dóór op z'n tijd, of vatten iets samen, maar de partijen moeten er zelf uit zien te komen', benadrukt Brueren. En dat is niet altijd eenvoudig, weet Donker Duyvis. 'In een conflictsituatie redeneren mensen vaak vanuit een kokervisie. Ieder koestert zijn of haar eigen waarheid. Ze kunnen zich eenvoudigweg niet meer verplaatsen in de ander - mede doordat ze soms al weet ik hoe lang niet meer "normaal" met elkaar hebben gesproken. "Ik heb hem eens flink de waarheid verteld", zei laatst iemand bij de intake. Gôh, vroeg ik, hoe deed je dat dan? Doe eens voor? Toen die man dat vervolgens deed, probeerde ik hem kritisch naar zichzelf te laten kijken: hoe zou jij het vinden als jij zelf op die toon werd toegesproken? Dan is het toch niet zo gek als die ander liever niet meer met jou praat. Toen

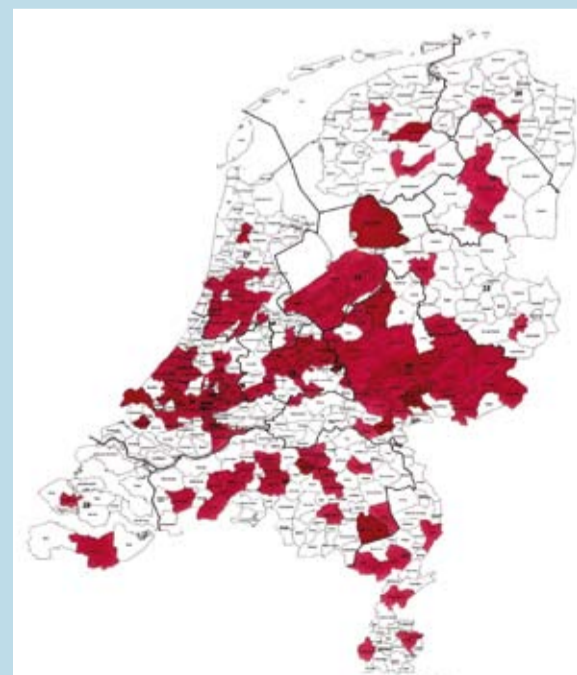
viel het kwartje. In het bemiddelingsgesprek is de toon vaak heel anders. En dan blijkt de andere partij helemaal niet zo'n "onverbeterlijk, asociaal monster" te zijn, maar gewoon ook voor rede vatbaar.' Alsemgeest: 'Ik heb wel eens meegemaakt dat beide partijen met diep wantrouwen tegenover elkaar zaten. Oude koeien werden uit de sloot gehaald en verwijten gingen over en weer. Op een gegeven moment erkende één van de deelnemers dat ze een bepaalde uitdrukking niet had moeten gebruiken en bood daarvoor haar excuses aan. Dat brak het ijs. Daarna zijn we eigenlijk vrij snel tot een oplossing gekomen die voor beide partijen aanvaardbaar was.' Donker Duyvis: 'Sorry is voor veel mensen het moeilijkste woord dat er bestaat. Zelfs als ze weten dat ze fout zitten, krijgen ze het hun strot niet uit. Maar het aanbieden van - oprechte - excuses is zo belangrijk. Dat verricht wonderen.'

Uit het recente jaarverslag van Buurtbemiddeling Deventer blijkt dat bijna driekwart van de aange-

VERDUBBELING AANTAL BUURTBEMIDDELINGS-PROJECTEN

In het kader van Veiligheid begint bij Voorkomen streeft het kabinet naar verdubbeling van het aantal buurtbemiddelingsprojecten. Vonden in 2006 nog in 70 gemeenten projecten buurtbemiddeling plaats; eind 2010 moeten dit er 150 zijn. De uitbreiding ligt goed op koers: begin dit jaar liepen er 108 projecten in 113 gemeenten. Meer informatie over buurtbemiddeling vindt u op de website van het CCV, dat als landelijk aanspreekpunt fungeert voor projecten buurtbemiddeling: www.hetccv.nl

Over Buurtbemiddeling Deventer kunt u meer lezen op: <http://www.buurtbemiddelingdeventer.nl/>

GEMEENTEN MET EEN PROJECT BUURTBEMIDDELING

p zelf maar in...'

ANNEMARIE ALSEMGEEST (L.), YOLANDE DONKER
DUYVIS EN HENK BRUEREN

melde zaken (73 procent) positief wordt opgelost. In ruwweg een kwart van deze zaken kwam de oplossing na een bemiddelingsgesprek. In andere zaken kon worden volstaan met informatie en advies, dan wel met een goed intakegesprek, waarna de 'klager' zelf contact zocht met de andere partij. Een laatste categorie zaken werd opgelost door gerichte doorverwijzing, bijvoorbeeld naar woonbegeleiding, het RIAGG of maatschappelijk werk. 'Partijen maken goede afspraken met elkaar en zetten die op papier', vertelt Donker Duyvis. 'Na een week of zes á acht en vaak ook na een half jaar bellen we de partijen nog eens op om te vragen hoe het loopt. Eventueel verrichten we nog wat "nazorg", in de vorm van praktische adviezen, om de laatste plooiën glad te strijken. Is alles dan nog steeds okee, dan boeken we die zaak in als geslaagd.'

De winst van succesvolle buurtbemiddeling is volgens Brueren meerledig: 'Voor de betrokkenen zelf is het een grote opluchting. Veel mensen lijden verschrikkelijk onder zo'n conflict dat zich soms jarenlang voortsleept. Voor de straat of wijk waar het conflict zich heeft afgespeeld betekent het vooral verbetering van de leefbaarheid. Vaak zie je dat zo'n ruzie een behoorlijke impact heeft op de omwonenden: mensen die partij gaan kiezen, verdeling in "kampen", etcetera. En voor de meldende instanties, zoals politie, woningcorporaties of de gemeente, scheelt elk opgelost conflict veel "gedoe", waar een hoop tijd in gaat zitten. Bovendien maakt het een einde aan de overlast die de aanleiding vormde voor

NIEUWE TRAINING MAAKT BUURTBEMIDDELING NÓG EEN STAPJE PREVENTIEVER

Sinds kort verzorgt Buurtbemiddeling Deventer ook een training 'Beter omgaan met conflicten'. In deze training leren de deelnemers conflicten (bijvoorbeeld in het gezin, op het werk, met de burens of in de wijk) in een vroeg stadium te herkennen en te werken aan een oplossing waarin iedereen zich kan vinden. 'We reiken de mensen handvatten aan om hun conflicten zelf op te lossen, zonder hulp van anderen', zegt coördinator Yolande Duyvis Donker. 'Belangrijk is dat mensen ook kritisch leren kijken naar hun eigen rol in het conflict. Dat doen we onder meer via oefeningen en rollenspellen. Daarin proberen we elke deelnemer te laten inzien: wat zijn jouw rode knoppen? Zeg maar: woorden of gedragingen van de ander die ervoor zorgen dat je zó boos wordt, dat je over het randje gaat. En hoe zou je in zo'n situatie anders, *beter* kunnen reageren, om te voorkomen dat het conflict escaleert?' De training beslaat een zestal bijeenkomsten en is kosteloos. De eerste serie, voor zo'n 10 á 15 deelnemers, is onlangs afgerond. 'De deelnemers hebben de training als erg nuttig ervaren', zegt Donker Duyvis. 'We hopen dat het ook een merkbaar effect zal hebben in de praktijk. Ook voor ons is dat spannend. In feite gaan we met deze cursus nóg een stapje preventiever te werk dan bij buurtbemiddeling. Elk conflict dat de mensen zelf kunnen voorkomen, of waarbij ze in een vroeg stadium samen tot een bevredigende oplossing komen is mooi meegenomen.'

het conflict en het neemt de dreiging van geweld weg, die toch vaak in de lucht hangt.'

Dat laatste kan Connie Zomer beamen. Ruim vijf jaar geleden kreeg zij onenigheid met haar burens over haar – inderdaad soms wat onstuimige – bouwers. Via aanspreken en uitschelden escaleerde de zaak al snel naar pesterijtjes als de deur van de flat met opzet voor haar neus laten dichtvallen en sigarettenpeuken door haar brievenbus gooien – die de burens overigens 'per kerende post' teruggesmetten kregen in hun halletje. Vervolgens ging het van kwaad tot erger: 'De buurman heeft een van mijn honden een keer geschopt. Ik probeerde hem toen een mep te verkopen, maar dat mislukte. Hij heeft mij toen wél geslagen. Sindsdien heeft hij ook regelmatig gedreigd mij of mijn honden iets aan te doen. Afijn, de volgende stap kun je zelf wel invullen... De

politie zei: ach mevrouw, dan gaat u toch verhuizen...' Uiteindelijk kwam Zomer terecht bij buurtbemiddeling. 'Daar kreeg ik eindelijk het gevoel dat ik *serieus* genomen werd.' Wel zag ze heel erg op tegen het bemiddelingsgesprek, samen met de burens aan één tafel. 'Op een gegeven moment wilde ik zelfs opstappen. De bemiddelaars hebben mij daarvan kunnen weerhouden. "Je geeft het wel heel snel op", zeiden ze. Dit was *de* kans om weer rust in mijn leven te krijgen. Ik heb toch doorgezet en daar ben ik blij om. Sindsdien gaat het een stuk beter. Ik hoef geen vrienden te worden met de burens, ik zal ze ook niet zo snel om een gunst vragen, maar we groeten elkaar in ieder geval weer. Laatst, op Koninginnedag, hebben we zelfs een praatje gemaakt. Meer hoeft ook niet. Belangrijk is dat ik nu niet meer bang ben.' •

Vervolg van pagina 1

Integrale Veiligheidsmonitor 2008; landelijke rapportage

Rapportage van de jaarlijks gehouden Integrale Veiligheidsmonitor van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS), die zich richt op de door burgers ondervonden criminaliteit (bevolkingsenquête). Uit de IVM 2008 blijkt dat het project Veiligheid begint bij Voorkomen nog steeds goed op koers ligt om de belangrijkste doelstellingen (o.a. een kwart minder vermogens- en geweldscriminaliteit t.o.v 2002) te realiseren.

Criminaliteit en veiligheid in Almere, 1984-2030; ontwikkelingen en opgaven.

Unieke studie door de onderzoeksgroep-Fijnaut naar de ontwikkeling van de criminaliteit in 'netwtown' Almere, vanaf 1984 (het jaar waarin Almere een zelfstandige gemeente werd en 33.000 inwoners telde) tot 2007, alsmede een vooruitblik naar 2030, het jaar waarin Almere met ruim 350.000 inwoners de vierde stad van Nederland is. Wat moet Almere doen om ook in 2030 nog steeds een relatief veilige grote stad te zijn?

Veiligheidshuizen; naar een landelijk dekkend netwerk van Veiligheidshuizen

Brochure die inzicht biedt in de achterliggende gedachten, uitgangspunten en doelstellingen van het concept Veiligheidshuis. Ook wordt duidelijk wat de meerwaarde is van de Veiligheidshuizen, als informatieknooppunt en plaats waar partners op het gebied van veiligheid intensief met elkaar samenwerken, wat onder meer leidt tot beter inzicht in elkaars mogelijkheden en onmogelijkheden en een groter onderling vertrouwen.

Evaluatie Justitie in de Buurt nieuwe stijl; verbindende netwerken in de veiligheidshuizen

Onderzoek van Adviesbureau Van Montfoort/WODC naar de organisatie en werkwijzen van de Veiligheidshuizen, de uitwerking van het beleid 'Justitie in de buurt nieuwe stijl' in de praktijk en de succes- en faactoren van de Veiligheidshuizen.

Trendsignalement 2009; van aso-gezin tot zware meisjes: 100 nieuwe ontwikkelingen in criminaliteitspreventie en veiligheid

Wat zijn de nieuwe trends in veiligheidsland? In het Trendsignalement 2009 geeft het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV) een overzicht van de (uiteenlopende) uitdagingen waarvoor veiligheidsprofessionals zich nu gesteld zien. Bijvoorbeeld 'keten en hokken' waar jongeren (overmatig) alcohol drinken, overlast veroorzakende 'Polenhotels', aso-gezinnen, overvalbendes en ramkrakers. Ook de toenemende criminaliteit door ('zware') meisjes en nieuwe methoden voor fietsdiefstal vragen extra aandacht. Tegenover deze ontwikkelingen plaatst het Trendsignalement 2009 ook veelbelovende maatregelen en kansrijke initiatieven.

Veiligheid begint bij Voorkomen, Eerste voortgangsrapportage, oktober 2008

Eerste voortgangsrapportage van het project Veiligheid begint bij Voorkomen, zoals die eind oktober 2008 naar de Tweede Kamer is gestuurd. Uit deze voortgangsrapportage blijkt dat het kabinet goed op schema ligt met de verbetering van de veiligheid.

Veiligheid begint bij Voorkomen, Voortbouwen aan een veiliger samenleving

Brief aan de Tweede Kamer van 6 november 2007. Hierin maakt het kabinet de reikwijdte, plannen en doelstellingen bekend van het project Veiligheid begint bij Voorkomen, waarmee het de criminaliteit en overlast in Nederland in 2010 wil terugdringen met 25% ten opzichte van het peiljaar 2002 (TK 2007-2008, 28 684, nr. 119)

Al deze publicaties zijn te downloaden via de website www.veiligheidbegintbijvoorkomen.nl

sprake van een gedragsstoornis. Dan volstaat het niet dat het gezien wordt. Ook is het niet voldoende dat er dan vervolgens een justitiële autoriteit is die zegt: u gaat voor een aantal weken of maanden de cel in. Of: u gaat een taakstraf verrichten. Dan zul je daadwerkelijk moeten inzoomen op die gedragsfactoren.'

In dat proces kan justitie volgens de bewindsman 'een sleutelrol' vervullen, maar justitie kan dit niet alleen. 'We hebben daarbij de hulp nodig van andere partijen: onderwijs, jeugdzorg, maatschappelijke ondersteuning, geestelijke gezondheidszorg, verslavingszorg – etcetera. We moeten ons niet beperken tot signaleren en straffen, maar ervoor zorgen dat we deze mensen ook iets aanleren, iets dat helpt. Alleen dan kunnen we deze taaie vormen van criminaliteit effectief aanpakken. Daar hoort bij dat we ook goed kijken naar de relaties van deze personen en dat we de positieve elementen daaruit proberen te verstevigen. En dat we hen voorbereiden op deelname aan de arbeidsmarkt. Dat alles staat centraal in de persoonsgerichte aanpak, een belangrijke vernieuwing die kenmerkend is voor Veiligheid begint bij Voorkomen. Die aanpak, die vooral gestalte krijgt in de Veiligheidshuizen, waar al die verschillende partners nauw samenwerken, is lastig en vergt ook méér tijd. Maar het begint z'n vruchten af te werpen. Dat zien we nu in de Veiligheidsmonitor, maar we beschikken inmiddels ook over de eerste resultaten van het oudste Veiligheidshuis, dat in Tilburg. Daar zie je dat de recidive onder jeugdige criminelen de laatste jaren significant terugloopt.'

Een punt van zorg blijft vooralsnog de aanpak van overlast en verloedering. Op dit terrein wil de beoogde forse daling (eveneens met 25 procent) nog niet echt doorzetten. De *Integrale Veiligheidsmonitor 2008* laat zien dat de door burgers ervaren fysieke verloedering sinds 2006 licht is afgenomen (met 3 procent); de daling van de overlast zet de laatste jaren echter niet door, wat het behalen van de VbbV-doelstelling (in 2010 een kwart minder overlast ten opzichte van 2002; hiervan moest in 2006 nog 17,5 procent worden gerealiseerd) onzeker maakt. 'Het zal lastig worden', beaamt Hirsch Ballin, 'maar juist bij de aanpak van overlast en verloedering zijn de mogelijkheden zeker nog niet uitgeput. Denk bijvoorbeeld aan de invoering van de bestuurlijke boete en de bestuurlijke strafbeschikking die dit en komend jaar pas goed gestalte krijgt. En onlangs heb ik samen met de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, mevrouw Ter Horst, in de Tweede Kamer het wetsvoorstel Maatregelen bestrijding voetbalvandalisme en ernstige overlast verdedigd. Dat roept een aantal bevoegdheden in het leven om effectief op te treden in situaties van overlast op straat. Zo krijgt de burgemeester de bevoegdheid om personen die veelvuldig voor overlast zorgen – de "veelplegers", "veelronddangers" en "veelvernielers" - de toegang tot een bepaald gebied te ontzeggen. En de officier van justitie krijgt de bevoegdheid om hen gedragsvoorschriften op te leggen. Bijvoorbeeld dat ze zich moeten onthouden van contact met bepaalde personen, zodat ze niet telkens met hetzelfde groepje "verkeerde vrienden" voor overlast kunnen zorgen. En in het geval van twaalfminners werken we eraan dat ouders kunnen worden aangesproken op het

MINISTER HIRSCH BALLIN

overlastgevende gedrag van hun kinderen. Kortom: ook aan het terugdringen van overlast en verloedering wordt hard gewerkt. Maar het duurt iets langer voordat al deze maatregelen in werking zijn getreden en het gewenste effect gaan sorteren.'

Veiligheid begint bij Voorkomen ligt dus nog steeds goed op koers om de beoogde, destijds als 'bijzonder ambitieus' omschreven doelstellingen te behalen. Of kan, in het zicht van de haven, de economische crisis nog roet in het eten gooien? 'Of de economische crisis zal leiden tot een toename van de gelegheidscriminaliteit – zeg maar: stelen omdat men economische beperkingen heeft – weet ik niet', zegt Hirsch Ballin. 'Tenslotte is de gelegheidscriminaliteit ook niet meer wat ze geweest is... Waar we wel rekening mee houden is een toename van fraudeusgedrag. Om die reden zijn we aan het kijken hoe we enerzijds fraude nóg moeilijker kunnen maken en hoe we de fraudebestrijding kunnen intensiveren. Verder verwachten we dat de rechtspraak te maken zal krijgen met méér faillissementszaken – wat de nodige tijd en aandacht zal vergen.'

Een ander gevolg van de economische crisis kan zijn dat er minder geld beschikbaar is voor de aanpak van criminaliteit en overlast. Hirsch Ballin: 'Zoals het er nu voorstaat, moet het kabinet voor 2010 en 2011 inderdaad een aantal beperkingen in acht nemen. Dat zal andere beleids-terreinen méér raken dan die van Justitie en BZK, maar dat neemt niet weg dat óók wij door de economische crisis zullen worden geraakt. Dat betekent dat we mogelijk niet alles zullen kunnen doen wat we ons hadden voorgenomen. Of dat aan het einde van de rit zal leiden tot significante verschillen met de streefcijfers, is op dit moment nog niet te overzien. We zullen de ontwikkelingen nauwlettend volgen en proberen dat effect zoveel mogelijk te vermijden. Maar laat één ding duidelijk zijn: de *hoofdpijnen* van Veiligheid begint bij Voorkomen worden doorgezet. Die zijn zó cruciaal voor ons beleid, daar moeten we gewoon niet aan tornen. Een succesvolle aanpak van de criminaliteit, zo wijst een recente studie door het WODC nog eens uit, kan de samenleving bovendien miljoenen aan kosten schelen. Over economie gesproken...'

'En nu goed *dóórpakken*'

Vervolg van pagina 2

imago van Stadstoezicht moest worden versterkt. Dut: 'Het is frustrerend om voor de honderdduizendste keer dezelfde hondenbezitter te moeten aanspreken, die zich van jouw woorden niks aantrekt en weigert zijn ID-bewijs te laten zien. Onze toezichthouders hadden niet de bevoegdheid om iemand aan te houden en politie-assistentie was niet altijd snel genoeg ter plekke. Dan sta je als Stadstoezicht in je hemd. Als het opleidingstraject straks is afgerond, lopen in Rotterdam ruim 500 BOA's op straat met gezag, bevoegd om - zo nodig - geweld te gebruiken en mensen in de boeien te slaan.'

Vanaf 2010 zullen ook andere gemeenten - gefaseerd, per regio - de bestuurlijke strafbeschikking kunnen invoeren. Mogelijk kunnen ze dan al gebruik maken van een digitaal systeem, waarmee de pv's - snel en efficiënt - rechtstreeks bij het CJIB kunnen worden aangeleverd. Dut: 'Als G4 bekijken we op dit moment, in nauwe samenwerking met het CJIB, hoe we dat het beste kunnen vormgeven. Als alles meezit, is dat systeem volgend jaar klaar en kunnen andere gemeenten er meteen instappen.'

Op dit moment zijn er nog geen gemeenten die de bestuurlijke boete overlast in de openbare ruimte al hebben ingevoerd - hoewel dit sinds medio januari al mogelijk is. Obispo: 'Wij denken dat veel gemeen-

ten afwachten hoe de eerste ervaringen van de G4 met de strafbeschikking uitpakken. Dan pas willen ze hun keuze maken. Tot die tijd gaan ze door op de huidige manier.' Om de gemeenten te helpen bij het maken van een keuze tussen de bestuurlijke boete en de bestuurlijke strafbeschikking, heeft het Servicecentrum Handhaving een handreiking samengesteld, waarin de voordelen van beide instrumenten, alsmede de verplichtingen en werkzaamheden die deze met zich meebrengen overzichtelijk bijeen zijn gezet. 'En voor de zomer verschijnen er nog twee', geeft Van Setten aan. 'Eén over de bestuurlijke boete en één over de strafbeschikking. Die gaan over de fase na de keuze: wat komt er allemaal kijken bij de implementatie en hoe zet je die op?'

Hoe de keuze ook zal uitpakken, vast staat dat de gemeenten een instrument in handen krijgen waarmee ze overlast en verloedering effectief kunnen aanpakken. 'Wel zul je bereid moeten zijn te investeren in voldoende handhavend personeel', benadrukt Dut. 'En door de

toezichthouders uit te rusten met mountainbikes of segways, breid je hun actieradius flink uit. Dat vergroot de pakkans. Want bij zaken als hondenpoep of zwerfvuil moet je het toch vooral van heterdaadjes hebben.' Huntjens raadt gemeenten aan de nieuwe aanpak vergezeld te laten gaan van een goede communicatie. 'Bijvoorbeeld via huis-aan-huis-bladen, of via lokale websites. Als je goed duidelijk maakt dat er voortaan consequent wordt gehandhaafd en beboet - een boete die ook zeker wordt geïnd - en als de BOA's herkenbaar aanwezig zijn in het straatbeeld, kan daar bovendien een preventieve werking van uitgaan.' 'Maar we moeten toch vooral heel hard ons best blijven doen', besluit Dut. 'Het is een mentaliteitskwestie. Mensen denken er vaak niet bij na als ze rommel op straat gooien, of hun hond zomaar ergens zijn behoefte laten doen. Wil je bereiken dat ze *echt* de knop omzetten, dan is dat een zaak van de lange adem.'

Voor meer informatie (o.a. de handreikingen), zie: www.servicecentrumhandhaving.nl

hoe veilig is... *Almere?*

Met 186.000 inwoners is Almere de zevende stad van Nederland. Op de Gemeentelijke Veiligheidsindex neemt het echter een 'bescheiden' 35ste plaats in. 'De enorme wil tot aanpakken die hier leeft, stelt ons in staat snel in te spelen op actuele ontwikkelingen', stelt Cocky Kester, hoofd Kabinet Burgemeester.

VOOR EEN GROTE STAD IS ALMERE OPMERKELIJK VEILIG. HOE KOMT DAT?

Het onderzoek *Criminaliteit en veiligheid in Almere, 1984-2030* van de commissie-Fijnaut laat zien dat in Almere een aantal factoren een remmende invloed heeft op de criminaliteit. Zo telt onze gemeente een hoog percentage koopwoningen: 60 procent. In vergelijking met andere grote steden wonen hier dan ook minder "risicogroepen". Ook de bedrijvigheid is nog niet op het peil van de grote steden. Zo zijn hier nog relatief weinig bedrijventerreinen en uitgaansvoorzieningen. Die trekken vaak toch bepaalde vormen van criminaliteit aan. Aan de andere kant is Almere - ook letterlijk - een erg jonge stad. Er is hier veel jeugd. Jongeren komen relatief vaker met criminaliteit in aanraking - hetzij als dader, hetzij als slachtoffer. Dat maakt de opgave juist weer groter.'

WELKE ROL SPELT HET ALMEERSE VEILIGHEIDSBELEID BIJ DE GUNSTIGE CRIMINALITEITSCIJFERS?

'Het werkplan van het college van B&W bevat zeven speerpunten op het gebied van sociale en fysieke veiligheid. In een aantal daarvan zie je de extra aandacht voor de jeugd terug: overlast door groepen jongeren, risicojongeren, minder geweld. Andere speerpunten zijn veelplegers/ex-gedetineerden, toezicht en handhaving, veilige bedrijventerreinen en veilig ontwerpen. In Almere wordt nog druk gebouwd. In de ontwerpfase proberen we potentieel onveilige situaties, zoals "enge" tunneltjes, fietspaden die ver buiten de bebouwing liggen of ruimtes die als het ware uitnodigen om te gaan dienen als hangplek, al zo veel mogelijk te vermijden. Verder wil ik de uitstekende samenwerking noemen tussen de veiligheidspartners hier in Almere: gemeente, politie, OM, jeugdzorg, maatschappelijk werk - etcetera. Een goed voorbeeld is uiteraard het Veiligheidshuis dat hier vorig jaar

oktober is geopend. Maar ook op andere terreinen loopt de samenwerking soepel. Neem de aanpak van geweld in het openbaar vervoer, of de aanpak van hennepkweek. Daar zijn gerichte afspraken vastgelegd in convenanten, die helder maken wat ieders rol is en wat er van elke partner wordt verwacht. Daar spreken we elkaar ook op aan. Dat leidt tot goede resultaten.'

WELK ASPECT VAN DE ALMEERSE AANPAK ZOU U IN HET BIJZONDER WILLEN BELICHTEN?

'Kenmerkend voor deze gemeente vind ik de enorme "aanpakmentaliteit" die hier leeft. Niet alleen bij ondernemers, maar ook bij de ambtenaren. Een goed voorbeeld van die "Almeerse dynamiek" is de manier waarop we zijn ingesprongen op de overvallengolf die we hier in 2008 hadden. In een reactie naar de pers zei burgemeester Jorritsma dat het goed zou zijn als winkeliers minder baar geld in hun kassa zouden hebben. De winkeliersverenigingen hebben dat idee omarmd en zijn ermee aan de slag gegaan, samen met partners als de politie, de Kamer van Koophandel, banken en de gemeente. Dat heeft geleid tot het project *Cashless Almere*. Onder het motto "Pinnen is winnen" hebben we op allerlei manieren gestimuleerd dat mensen met hun pinpas betalen, óók bij kleine bedragen: voorlichting aan winkeliers over de voordelen van pinnen, een cursus pinnen voor ouderen, verspreiding van promotiemateriaal en tal van ludieke acties, zoals een graai in de snoepot als je met je pinpas betaalt. Winkeliers zijn ook zelf meer gaan investeren in de veiligheid van hun winkel, zoals een veilige kassa-opstelling, camerabewaking en meer aandacht voor de procedures rond openen en sluiten. Overvallers moeten echt beseffen: hier valt niks meer te halen. En dat lijkt te lukken. In de eerste drie maanden van 2009 hadden we in Almere 33 procent minder overvallen dan vorig jaar. En dat tegen de landelijke trend van stijging in.'

NAAR AANLEIDING VAN HET ONDERZOEK DOOR DE COMMISSIE-FIJNAUT IS ER EEN FUTURE GROUP IN HET LEVEN GEROEPEN. WAT GAAT DIE ZOAL DOEN?

'De commissie Fijnaut heeft 28 aanbevelingen gedaan. Daar gaan we mee aan de slag. Belangrijk is dat je nu al goed nadent over wat je in 2030 nodig hebt. Een voorbeeld: Almere telt tegen die tijd ruim 350.000 inwoners. Geen enkele andere gemeente kent zo'n enorme groei. De capaciteit van politie, OM en andere organisaties zal naar verhouding moeten meegroeien. En ook qua voorzieningen zal er het een en ander bij moeten komen. Wil je niet achter de feiten aanlopen, dan zul je daar nu al mee moeten beginnen. En zo zijn er meer punten waarvoor we tijdig aandacht willen vragen bij de politiek. Die verwerken we in een strategische agenda, op basis waarvan we gericht kunnen gaan lobbyen. En zelf flink aan de slag kunnen. Dat alles om te zorgen dat Almere in 2030 - als vierde stad van Nederland - nog steeds relatief veilig is.'

‘Preventie werkt het beste en kost het minst’

Wat op 1 juli 2004 ‘met zo’n zeven á negen man’ begon op een etage in het Haagse VNO-NCW-gebouw, is vijf jaar later uitgegroeid tot een volwassen organisatie met 49 fte’s en een niet meer weg te denken partner bij de aanpak van de criminaliteit. Directeur Ida Haisma: ‘De toekomst van het CCV zie ik heel rooskleurig in; het belang van preventie neemt nog steeds toe.’

Het inmiddels alweer enige tijd in Utrecht gevestigde Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV) is er volgens Haisma ‘zeer goed’ in geslaagd de ambities waarmee het vijf jaar geleden van start ging waar te maken. ‘We hebben een groot netwerk opgebouwd met tal van partners op het gebied van veiligheid. En mede door onze inspanningen, zie je dat die partners ook onderling beter zijn gaan samenwerken. Het CCV fungeert dus ook als bindmiddel.’

Ook het delen van kennis tussen de verschillende partners is de afgelopen vijf jaar op een hoger plan gebracht. ‘Vooraf kennis over effectieve aanpakken die her en der, op landelijk, regionaal of lokaal niveau zijn ontwikkeld’, licht Haisma toe. ‘Die hebben wij geanalyseerd en omgewerkt tot praktisch toepasbare instrumenten en methodieken. Denk bijvoorbeeld aan de keurmerken veilig wonen, veilig ondernemen of veilig uitgaan, of aan handreikingen voor het opzetten van projecten buurtbemiddeling, gedragscodes of de aanpak van hangjongeren. Dat alles hebben we vervolgens breed beschikbaar gesteld en er ruim bekendheid aan gegeven. Bijvoorbeeld via onze website www.hetccv.nl, waarop tal van brochures, handreikingen en stappenplannen te vinden zijn. Maar ook door ze te presenteren op congressen en netwerkbijeenkomsten, al dan niet door ons zelf georganiseerd. Ik denk dat we de afgelopen vijf jaar een enorme slag hebben gemaakt op het gebied van standaardisatie, professionalisering en onderlinge samenhang van instrumenten om de criminaliteit tegen te gaan.’

Klanttevredenheidsonderzoek wijst uit dat gemeenten en andere partners het CCV goed weten te vinden. ‘En niet alleen de G4 of de G31’, geeft Haisma aan. ‘Ook kleinere

gemeenten maken steeds vaker gebruik van onze instrumenten en faciliteiten. Ik durf de stelling aan dat het CCV sterk heeft bijgedragen aan de bewustwording op lokaal niveau van wat je zelf allemaal kunt doen om de criminaliteit terug te dringen. Onder meer door de professionals in het veld zodanig toe te rusten dat ze burgers en bedrijven ook concreet iets kunnen bieden en hen van goede adviezen kunnen voorzien. Ik maak mij sterk dat de afname van – met name – de vermogenscriminaliteit die de laatste jaren zichtbaar is daar voor een belangrijk deel mee samenhangt.’

De toenemende aandacht voor preventie – tot zelfs in de naam van het veiligheidsprogramma van dit kabinet aan toe – doet Haisma deugd. ‘Met Veiligheid begint bij Voorkomen zijn we erg blij. Ik denk dat politici en beleidsmakers het belang van preventie méér zijn gaan inzien, doordat we er steeds beter in slagen om mensen te overtuigen van de effectiviteit ervan. Wij stellen heel nadrukkelijk: als je een project opstart, doe dan eerst een nulmeting en verricht herhaaldelijk nametingen. Als je het project vervolgens goed uitvoert, kan dat leiden tot tientallen procenten minder criminaliteit.’

De toenemende overtuigingskracht en het feit dat de verschillende partners elkaar steeds beter weten te vinden – wat de effectiviteit nog eens extra ten goede komt – doet Haisma de toekomst van de criminaliteitspreventie én het CCV ‘heel rooskleurig’ inzien. ‘De komende jaren gaan we verder met het ontwikkelen van nieuwe producten en de innovatie van bestaande. Bijvoorbeeld door waar mogelijk gebruik te maken van nieuwe technologieën. Daar is veel belangstelling en animo voor. Preventie werkt nog altijd het beste en kost het minst – daar ben ik van overtuigd.’ •

AGENDA

Mei

28

Studiedag ‘Jeugd en Veiligheid, ketensamenwerking rond jeugdcriminaliteit’.

Onderwerpen die aan bod komen zijn o.a. de beeldvorming rond jeugdcriminaliteit, de wijkgebaseerde, gedifferentieerde aanpak, de rol van de Centra voor Jeugd en Gezin en de Veiligheidshuizen, gebiedsgerichte aanpak van overlast en de opzet van een goede nazorg (netwerk- en trajectberaad).

Utrecht, Aristo. Meer informatie:

www.leidscongresbureau.nl

Juni

3

Themadag ‘Instrumenten voor veiligheid & leefbaarheid in de wijk’. Ervaringen (wat werkt?), nieuwe methoden en plannen voor de toekomst. Zeist, Conferentiecentrum Woudschoten. Meer informatie:

www.kerckebosch.nl

4

Congres ‘In 3 stappen naar een succesvolle en leefbare ruimte!’ Hoe kan de leefbaarheid van de wijken in een gemeente worden vergroot? Congres gaat o.a. in op het betrekken van de burger bij besluitvorming, duurzaam beheren, leefbaarheid en sociale cohesie. Ede, Congrescentrum De Reehorst. Meer informatie: www.elseviercongressen.nl

22

Landelijk Congres ‘Veiligheid begint bij Voorkomen’, Den Haag, World Forum Convention Centre. Voor meer informatie: zie pagina 3 van dit nummer, of:

www.veiligheidbegintbijvoorkomen.nl

Inschrijven voor dit gratis toegankelijke congres kan via:

<http://www.justitie.nl>

COLOFON

Uitgave:

Ministerie van Justitie / Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Projectdirectie Veiligheid begint bij Voorkomen
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Tekst:

Martin Lamboo
Projectdirectie Veiligheid begint bij Voorkomen
tel. 070-3706217
e-mail: veiligheidskrant@minjus.nl

Beeld:

Martin Lamboo (p. 1-b, 2, 5, 7), Paul Rapp (p. 1-o), archief VbbV (p. 3, 6), Richard Sluijs (p. 3), archief CCV (p. 4) en Inge van Mill (p. 8)

Basisontwerp en opmaak:

Cok Jouvenaar
Dtp-studio BZK, Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties